

GÜLNAZ ƏZİZ

Qölnaz Ramil qızı Qazizova

(Bədərtdinova)

25 iyul 1991-ci ildə TATARISTAN Respublikasının Çallı şəhərində doğulub. Ali təhsilini İdarəçilik Universitetinin Hüquqşünaslıq fakültəsində alıb. Aznakayda yaşayır.

Hazırda, "Bulqar" radiosunun Aznakay üzrə
xüsusi müxbiri,

Tatarıstan Jurnalistlər Birliyinin üzvüdür.

Bir taledi, bir dünyadı, bir ömür...
baxma ki, qəlbinə çınqı da düşmür,
mən səndən bir azca güclüyəm,
bəlkə.

Addım – keçilmiş yol,
külək – vaxt ölçür,
anlar saatlara qarışıb, keçir...
Mən səndən bir az çox dözüürəm,
bəlkə...

Dözüürəm ümidlə, tək bir ümidlə...
Günəş doğuşunu xəbər eləmə..!
Təkcə mən ha deyiləm
aldanışın cilvəsinə göz yuman
Çalışma ki, məni başa düşəsən,
anlamağa çalışmaynan sən məni,
sadəcə sev!.. sev, məni,
Yoruldu mən güclü olmaqdan...

Torpaq hənrrini duymaq xoşdu,
xoşdu, deyirlər;
Ən gözəl musiqi – çayın səsidir.
Küləyin mahnısı ürəyə dərman,

Bülbüldü kədəri yaxşı oxuyan...
Çıtır-çıtır yanan odun ocağı –
qəlbin rahatlığı, ruhun aclığı...
Meşə səsi ehtirasla doludur,
onu yüksəklikdə dinləmək xoşdur.
Gör necə də uğuldayır rüzgarlar,
qollarını geniş açıb... qucaqla;
yanağına düşən teli sıgalla...
Nə dərinidir, bilməzsiniz siz, bunu –
gecələrin sirlər dolu sükutu...
Ah..! bir an dayansa zaman axışı...
...Bilsən, necə də xoşdur

yarıxulu

övladın

qəlb atışını dinləmək...
Çöllərdə fırlanıb, əsdikcə külək,
uzaqdan dənizin səsi gələcək...
Alovları sayrışacaq ocağın,
Lakin mənə duymayacam bunları;
Mənim üçün zaman durub, elə bil...
Vaxtın axışını hiss eləmirəm...
Sükut...

Bəxtiyarlıq...

Bir az da, mürgü...

Körpə nəfəsinə tutunub, qaldım –
dünyanın ən gözəl musiqisinə,
onsuz bu dünya nə, ya musiqi nə?..

Qanadımı pəncərəndə unuttum,
Bəlkə ona görə də,

artıq yuxularımda

uçub göyüzünə toxunammıram.

Qanadımı pəncərəndə unutmuşam,
nədənsə,

artıq qanadlarımda yatır dənə-dənə qar...

Qar oxşayar qanadımı,

lələyimi tumarlar...

Bu qar dənələrini seyr edirəm günlərlə;

Sanki göyün üzündə bir çuval deşilibdi

Və ağ qar dənələri bu çuvaldan səpilib,

səpilib qanadıma...

Daha məni səsləmə..!

nə gözlə, nə də darıx!..

Mən mələk olammadım..!

Taleyin dönüşünü

öncədən görə bilib,

qabaqlaya bilmədim.

Sanki qış olmamalı,

soyuq düşməməliydi... –

Təki taleyimiz uğur gətirsin...

Buzlu addımlarla gəldi soyuq qış,

Qarlar yerə deyil, qəlbimə yağdı...

Yer üzünə enmək nəyə yarayır?

kim Göyü nəyəsə dəyişər axı?!?

Amma Yer üzündə arzularım var,

həyat gözlər məni, istək haraylar...

Məni danlaq edən soyuqüzü qış

Günlərin birində edər yır-yığış...

Qanadlarım isə pəncərəndədir...

Yer üzü necə də mənə bənzəyir...

Qanadını çıxarıb, evə, yola bərkidib...

Mən mələk olmadım, məni bağışla..!

Bu qarlı yerdən çıxıb,

taleyimə çatmaqçün,

yalnız bircə addıma heyim qala-qalmaya...

(Ülkər PİRİ (DƏNİZ) çevirib.)